

KARANTİNA UYGULAMASI PEYGAMBERİN KEŞFİDİR

Hız. Peygamber şöyle buyurmuştur:

“Bir yerde veba hastalığı olduğunu duyarsanız oraya girmeyiniz. Sizin bulunduğunuz bir yerde veba hastalığı ortaya çıkarsa oradan çıkmayınız.” Hız. Peygamber şöyle buyurmuştur:

“Bir yerde veba hastalığı olduğunu duyarsanız oraya girmeyiniz. Sizin bulunduğunuz bir yerde veba hastalığı ortaya çıkarsa oradan çıkmayınız.”

(Buharî ve Müslim rivayet etmişlerdir.)

Hız. Peygamber şöyle buyurmuştur:

“Vebadan kaçan Allah yolunda savaşmaktan kaçan gibidir. Sabredene ise şehit sevabı verilir.”

BİLİMSEL GERÇEK:

Modern bilim mikroorganizmaların ve neden olduğu hastalıkların nasıl çoğaldığını henüz keşfetmiştir. Bilim adamları veba hastalığının olduğu bölgelerde yaşayan sağlıklı ve hastalık belirtileri taşımayan bireylerin de mikrobu taşıdıklarını ve yerlerinden ayrılmaları halinde vebanın başka bölgelere yayılmasına sebep olacaklarını belirtmişlerdir. Bu bilimsel gerçeğin keşfedilmesinin ardından bugün bütün dünyada bilinen tıbbî karantina sistemi uygulanmaya başlamıştır. Veba hastalığının görüldüğü şehirlerde yaşayanların oradan çıkmaları ve oraya dışarıdan birilerinin girmesi yasaklanmıştır. Avrupa, 15. yüzyılda veba salgını nedeniyle nüfusunun dörtte birini kaybetmiştir. Aynı dönemde İslâm dünyasında veba salgını Avrupa'ya göre çok az görülüyordu.

KONUNUN MÛCİZEVÎ YÖNÜ:

Hız. Peygamber zamanında, ondan önce ve sonra insanlar, Pasteur mikropların varlığını keşfedene kadar, hastalıklara kötü ruhların, şeytanların ve yıldızların neden olduğunu, hastalıkların temizlik, yaşam tarzı ve düzeni ile ilgisi olmadığını sanıyorlardı. Aynı şekilde bir insandan diğerine bulaşacağını da bilmiyorlardı. Hastalıkları sihir ve büyücülükle tedavi etmeye çalışıyorlardı.

Bu ortamda Hız. Peygamber, modern koruyucu tıbbin hastalıkların nedenlerini keşfettikten sonra tespit edebildiği bir kural belirledi: Bu da karantina uygulamasıydı. Bulaşıcı hastalığın diğer şehirlere ve yerleşim alanlarına yayılmaması için konan bir yasaktı bu. Hız. Peygamber bu bilimsel gerçeği şu sözlerle belirtmiştir:

“Bir yerde veba hastalığı olduğunu duyarsanız oraya girmeyiniz. Sizin bulunduğunuz bir yerde veba hastalığı ortaya çıkarsa oradan çıkmayınız.”

(Buharî ve Müslim rivayet etmişlerdir.)

Bu nebevî tavsiyenin uygulanması için Hız. Peygamber veba bulunan bölgenin etrafına bir sur ördürmüş, orada kalarak sabreden kişiye şehit sevabı verileceğini vaat etmişti. Kaçmaya kalkanı da

tehdit etmiş ve şöyle buyurmuştur:

“Vebadan kaçan Allah yolunda savaşmaktan kaçan gibidir. Sabredene ise şehit sevabı verilir.”

Bundan iki yüz sene önce veba hastalığının salgın olduğu bir yerde yaşayan ve etrafındaki insanların hastalıktan kırıldığını gören sağlıklı bir insana yerinde kalması ve hiçbir yere gitmemesi gerektiği söylenirse, o kimse böyle bir sözü delilik veya kendi hayatına yönelik bir düşmanlık kabul eder, derhal vebanın olmadığı yerlere kaçar. Ancak tüm insanlar arasında yalnızca Müslümanlar, bu işin hikmetini bilmeseler de, peygamberin emrini yerine getirmek için yerlerinden ayrılmıyorlardı. Müslüman olmayanlar nazarında onların bu davranışı alay konusu edilecek bir durum arz ediyordu. Ta ki hastalığın olduğu bölgelerde yaşayan ve hastalık belirtisi göstermeyen sağlıklı bireylerin de veba mikrobunu taşıdıkları ve gittikleri bölgelere veba götürme riski taşıdıkları keşfedilene kadar... Çünkü bu insanlar, yerlerinden ayrılmayı korkmadan ve kaygılanmadan sağlıklı insanlara karışınca veba mikrobunu da getirmiş oluyorlardı. Bu durumda taşıyıcılar hastalardan daha tehlikeliydi. Zira diğer insanlar onlardan kaçmıyordu. Peki, bu gerçeği Muhammed'e (a.s) kim bildirmişti?

On dört asır önce bir insanın bu bilimsel gerçeğe söz etmesi mümkün müydü? Yarattıklarını tanıyan ve bilen Allah (c.c) katından gelen vahyi anlatıyorsa evet. Allah Teala şöyle buyuruyor:

“Ve de ki: “Hamd olsun Allah'a. O, size âyetlerini gösterecek, siz de onları tanıyacaksınız. Rabbin yaptıklarınızdan gâfil değildir.” (en-Neml, 27/93).